

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

23 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, prin care se solicită casarea încheierii judecătorului de instrucție al Judecătoriei Criuleni din 28 iulie 2015 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015, în cauza penală, declarat de condamnatul Rațoi Alexandru Anatolie.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de recurs în anulare de la 28.12.2015 pînă la 23.03.2016.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 01 octombrie 2012, Rățoi Alexandru Anatolie a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani.

2. Consilierul de Probațiune Criuleni, Gonciar Tatiana a înaintat în instanța de judecată demers prin care solicită anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și trimiterea condamnatului pentru executarea pedepsei stabilită prin hotărîrea instanței de judecată în privința condamnatului Rațoi Alexandru, motivînd prin aceea că condamnatul Rațoi Alexandru în perioada aflării la evidență, întîrzia la întrevederi și a comis o infracțiune.

3. Prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Criuleni din 28 iulie 2015, a fost admis demersul Biroului de Probațiune Criuleni și anulată suspendarea condiționată pe un termen de probă de 3 ani a executării pedepsei de 5 ani închisoare, în privința condamnatului Rățoi Alexandru Anatolie și trimiterea condamnatului pentru executarea

pedepsei de 5 ani închisoare stabilită prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 01 octombrie 2012, în penitenciar de tip semiînchis.

4. Încheierea nominalizată a fost atacată cu recurs de către avocatul Bosîi Constantin în numele condamnatului Rățoi Alexandru, care a solicitat casarea încheierii judecătorului de instrucție al Judecătorei Criuleni din 28 iulie 2015, cu pronunțarea unei noi decizii prin care să fie respins demersul Biroului de Probațiune Criuleni, motivînd că instanța de judecată nu a examinat cauza dată sub toate aspectele și s-a bazat doar pe probele prezentate de către Biroul de Probațiune Criuleni.

În motivarea recursului, avocatul Bosîi Constantin, a indicat că, prin ordonanța Procuraturii raionului Criuleni, urmărirea penală în privința condamnatului Rățoi Alexandru a fost încetată și nu există sentință de condamnare în privința condamnatului Rățoi Alexandru.

Totodată a menționat că, este lipsit de sens probatoriu și poartă doar un caracter declarativ faptul că Rățoi Alexandru, nu s-a prezentat la Biroul de Probațiune, care nu a prezentat nici un act veridic prin care ar demonstra eschivarea acestuia de la întrevederi.

Recurentul a indicat că, consilierul de probațiune urma să se deplaseze la domiciliul condamnatului, pentru a verifica temeinicia eschivării lui Rățoi Alexandru de la înregistrare la Biroul de Probațiune Criuleni.

5. Prin decizia Colegiului penal al Cușii de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015, a fost respins, ca nefondat, recursul declarat de către avocatul Bosîi Constantin în numele condamnatului Rățoi Alexandru, cu menținerea fără modificări a încheierii Judecătorei Criuleni din 28 iulie 2015.

5.1. Pentru a se pronunța, instanța de recurs a menționat că, de către instanța de fond a fost cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv toate circumstanțele cauzei care au generat anularea în privința condamnatului Rățoi Alexandru, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 01 octombrie 2012 și trimiterea pentru executarea pedepsei integrale de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În urma celor expuse mai sus, instanța de recurs a invocat prevederile art. 90 alin. (9) Cod penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în decursul termenului de

probă, încalcă în mod sistematic obligațiile stabilite sau ordinea publică, fiind supus răspunderii administrative, sau, pînă la expirarea termenului de probă, nu a executat obligația de a repara dauna cauzată, instanța de judecată, la propunerea organului care exercită controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei, poate pronunța o încheiere cu privire la anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și trimiterea condamnatului pentru a executa pedeapsa stabilită prin hotărîrea instanței de judecată.

Totodată, instanța de recurs a constatat că, condamnatul în timpul executării pedepsei cu suspendarea pedepsei, a comis infracțiunea prevăzută de art. 27, 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și prin ordonanța procurorului a fost încetat procesul penal, pe motivul împăcării părților.

De asemenea, este dovedită vinovăția condamnatului prin rapoartele consilierului Biroului de Probațiune și explicațiile condamnatului care nu-și execută exact obligațiile sale, întîrziind sau neprezentîndu-se la organul de executare, or, condamnatului i s-a adus la cunoștință angajamentul, fapt confirmat prin semnătura ultimului din 06 februarie 2013.

Prin urmare, instanța de recurs a conchis, că instanța de fond just și întemeiat a constatat, că condamnatul Rățoi Alexandru, a încălcat obligațiune stabilite pentru executarea pedepsei condiționate, nu s-a prezentat la organul de executare și nu a înștiințat motivele neprezentării la organul respectiv, fiind anunțat în căutare, ulterior, depistat și prezentat consilierului de probațiune.

Totodată, instanța de recurs a concluzionat, că a fost confirmat integral faptul eschivării cu rea-voință de la executarea pedepsei, or, condamnatul Rățoi Alexandru, cunoștea cu certitudine toate consecințele neexecutării pedepsei integrale, în acest sens semnînd angajamentul.

Astfel, afirmațiile consilierului Biroului de Probațiune despre încălcarea obligațiunilor de către Rățoi Alexandru, corespund realității și, prin urmare, în privința numitului s-a admis aplicarea prevederilor art. 90 alin. (9) Cod penal.

6. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărîrile judecătorești au devenit irevocabile.

7. Nefiind de acord cu încheierea și decizia adoptată, condamnatul Rațoi Alexandru, declară recurs în anulare la 02 decembrie 2015, solicitînd să i se aplice o pedeapsă neprivativă de libertate.

7.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului în anulare declarat de condamnatul Rațoi Alexandru, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii contestate, menționând netemeinicia cerințelor solicitate de către recurent, deoarece motivele invocate nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, poate fi declarat la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Însă, conform art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. În corespundere cu art. 455 alin. (2) pct. 3) – 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă denumirea instanței care a pronunțat sentința, data sentinței, fapta constatată și dispozitivul sentinței, data deciziei în apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului, data adoptării deciziei în recurs și argumentele admiterii sau respingerii recursului.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Circumstanțele enunțate atestă, astfel, că celelalte categorii de hotărâri judecătorești irevocabile, inclusiv cele adoptate în temeiul art. 469-472 Cod de procedură penală, nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare.

Rezultă că recursul de pe rol, fiind declarat împotriva unei hotărâri judecătorești irevocabile, dar prin care nu a fost soluționat fondul cauzei penale, nu are suport legal, adică este vădit neîntemeiat.

Conform art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului în anulare înaintat în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Dat fiind că recursul în anulare este vădit neîntemeiat, urmează a fi declarat inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 456, 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Rațoi Alexandru Anatolie, împotriva încheierii judecătorului de instrucție al Judecătoriei Criuleni din 28 iulie 2015 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 23 martie 2016.

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă
Ion Guzun
Liliana Catan